

27. december 2010

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37, fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

Naalakkersuisut kan yde støtte til boligbyggeri med hjemmel i reglerne i landstingsforordning nr. 11 af 19. november 2007 om støtte til boligbyggeri, fælleshuse, byggesæt m.v. Reglerne om medbyggerhuse findes særligt i lovens kapitel 5. På denne baggrund fremsætter jeg i medfør af § 37, i Forretningsordenen for Inatsisartut hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

- 1. Ifølge lovens § 48 kan Landstytret yde lån og tilskud til erhvervelse af et medbyggerhus. Hvor mange huse er der aktuelt udlånt midler til, og hvad udgør den samlede udlånssum?**
- 2. Hvad er den forventede samlede opførelsespris på et medbyggerhus af typisk model og placering, og hvor stort er det gennemsnitlige offentlige lån henholdsvis tilskud, der ydes til opførelsen m.v. og hvor stor er den gennemsnitlige eventuelle egenbetaling?**
- 3. Ydes der lån og tilskud til personer uanset hvor de er bosiddende i Grønland?**
- 4. Såfremt der alene ydes lån og tilskud til personer bosiddende på steder, hvor der ikke kan opnås privat realkreditfinansiering, ønskes det oplyst, hvorvidt denne sondring anses som fordelingspolitisk retfærdig og hensigtsmæssig.**
- 5. Ifølge lovens § 50 ydes lånet som et rente- og afdragsfrit lån, som nedskrives lineært over lånets løbetid på 33 år. Hvorledes adskiller denne konstruktion sig fra en gave, og anser Naalakkersuisut det som retfærdigt mere eller mindre at forære huse til personer bosiddende på konkrete steder eller med specifikke indkomstforhold, mens landets øvrige borgere må afholde boligudgifter på op til typisk 10-15.000 kr. om måneden, såfremt de ønsker at bo i eget hus?**
- 6. Til hvor mange personer er der anslået sikret boliger qua selv- og medbyggerordningen igennem de sidste 5-10 år – og til hvilken samlet offentlig udgift?**

7. Til hvor mange personer kunne der alternativt have været sikret boliger, såfremt selvstyret i stedet havde anvendt midlerne til hhv. støttet privat boligbyggeri og støttet kommunalt boligbyggeri – alt andet lige?
8. Har nogen personer i noget tilfælde fået tildelt mere end ét selv- eller medbyggerhus? I givet fald ønskes yderligere oplysninger herom.
9. Det fremgår af lovens § 56, at Naalakkersuisut ikke kan dispensere fra ansøgningsfristen for lån og tilskud. Har Naalakkersuisut på noget tidspunkt alligevel gjort dette?
10. Det fremgår af lovens § 59, at lån ydet i medfør af § 48 forfalder ved ejerskifte, med mindre Naalakkersuisut bestemmer andet. Har Naalakkersuisut udnyttet denne mulighed, og hvor ofte er dette i givet fald sket og på hvilken baggrund?
11. Det fremgår af lovens § 60, nr. 1, at lån ydet i medfør af § 48 forfalder, såfremt låntager ikke vedligeholder huset i tilstrækkeligt omfang. Umiddelbart er dette en ganske fornuftig bestemmelse, idet man kunne frygte, at medbyggerhusene ellers på sigt vil forfalde på samme måde som de mange tomme BSU-huse rundt omkring i landet, hvorved det offentliges værdi i form af pantet i husene ville blive gå tabt endnu hurtigere, end det er tiltænkt jfr. § 50, stk. 2. Det ønskes derfor oplyst hvilken konkret betydning bestemmelsen i § 60, nr. 1, samt evt. tilsvarende bestemmelser i det tidligere gældende regelsæt, har haft indtil videre.
12. Hvilke konsekvenser ville der være ved at ophæve medbyggerordningen og overføre de med ordningen forbundne bevillinger m.v. til Illuut A/S med henblik på opførelse af for eksempelvis alment boligbyggeri og mindre flerfamiliehuse?
13. Det ønskes afsluttende oplyst, om Naalakkersuisut under ét er fuldt ud tilfreds med medbyggerordningen og hvilke visioner Naalakkersuisut har for udviklingen af dette område fremover.

(Medlem af Inatsisartut Niels Thomsen, Demokraterne)

Begrundelse:

Som samfund har vi nogle massive økonomiske udfordringer. Den seneste analyse viser, at vi årligt skal forbedre vores budgetter med 1 mia. kr. Dette er et stort beløb, som blandt andet skal takles ved både politisk at prioritere skarpere i forbindelse med de årlige finanslove og ikke mindst skabe forudsætninger for at øge produktiviteten.

For at øge produktiviteten er det nødvendigt, at vi rent politisk tager nogle beslutninger der skaber de rette forudsætninger. Et vigtigt skridt heri er, at vi gør op med vanetænkningen om, at hele Grønland kan og skal udvikles i samme tempo. Der er og skal være nogle naturlige vækstcentre. Kendetegnende for disse vækstcentre skal være, at de kan skabe grobund for en rentabel erhvervsudvikling.

En rentabel erhvervsudvikling skal basere sig på, at vi skaber produkter, som vi enten kan sælge til udenlandske eksportmarkeder, eller, at vi her i landet kan producere noget, som eksempelvis udefrakommende turister vil købe.

En af de vigtigste forudsætninger for at kunne udvikle disse naturlige vækstcentre er, at den arbejdskraft der skal producere den nødvendige værdi, skal have noget at bo i. Faktum er desværre, at de naturlige vækstcentre også er de steder, hvor der er størst boligmangel. Dette er i sig selv ikke odiøst, da folk strømmer til de steder, hvor der er muligheder for at kunne forsørge sig selv og sin familie.

Derfor kan vi rent politisk understøtte en massiv produktivitetsfremgang ved at understøtte folks naturlige ønske om at have et sted at bo i – vel at mærke i de steder, hvor der også er et job.

Spørgsmålet bedes besvaret inden for en frist på ti arbejdsdage.